

Insändare.

Har alla "tjänstegåvorna" betydelse?

Sedan samtalet i kristen press på senare tid kommit i gång om gudstjänstens mening och innehåll, har jag funderat rätt mycket kring vilken betydelse Guds "tjänstegåvor" i exempelvis Ef. 4:7-21 kan ha i sammanhanget, som det heter där: *"Så gjorde han några till apostlar, andra till profeter, till förkunnare eller till herdar och lärare."*

Min fråga i det hela är alltså om dessa personer, av Herren "gjorda" för tjänst i sin församling, har någon särskild mening också för församlingens ordinarie gudstjänstliv och inte endast för att i bibelstudium, själavård och genom bön utrusta och skickliggöra de troende till en mognad som svarar mot "Kristi fullhet"?

Låt oss ändå konstatera att förkunnare, lärare och herdar får en viss plats i förberedelsen och i genomförandet av en gudstjänst, men vilket utrymme och påverkan erbjuds apostlar och profeter? Finns dessa båda "tjänstegåvor" över huvud taget i möteteamen – och vill man egentligen ha dem där?

Kanske blir de flesta visioner och idéer rörande formandet av en gudstjänst alltför grunda och ytliga utifrån ett radikalt bibliskt perspektiv. Måhända börjas det i fel ände; kanhända saknas det nödvändigt andligt djup. Orden i Uppenbarelseboken till de sju församlingarna i Mindre Asien löd: *"Du som har öron, hör vad Anden säger till församlingarna."*

När vi i en församling överlämnar oss till att lyssna in Andens röst i syfte att en gudstjänst ska sättas samman och hållas, vill vi och vågar vi då tänka och handla utifrån att alla de olika "tjänstegåvorna" har sin bestämda funktion i denna akt? Kan det annars komma att visa sig finnas brist på helig smörjelse?

Jag menar att – utifrån den stora grad av viktighet som en gudstjänst med rätta tillmäts, både inför Gud, för de redan troende, för sökarna, för kampen i andevärlden – gäller det nog att än mer gå till botten med det påbörjade samtalet. Alltså, behövs det mer av det apostoliska och profetiska i gudstjänstlivet?

Sigvard Svärd